

АУГУСТ СТРИНДБЕРГ

Serbiske

ПОЛА ЛИСТА ПАПИРА

И последње ствари су однете. Станар , млад господин са црним флором на шеширу , тумарао је станом да би се уверио да нешто није заборављено.

Не, ништа није заборавио. Изашао је у ходник одлучан да никада неће мислити на то што је у том стану доживео. Али гле , у ходнику , поред телефона причвршћен на зид , висио је комад хартије , пола листа папира заправо. Сав је био исписан разним стиловима. Разне белешке, неке фино написане мастилом , друге нашврљане оловком или црвеном бојом. Ту је било све, та дивна прича која је стала у те две кратке године; све што је хтео да заборави било је тамо ; један део људског живота на пола парчета папира.

Скинуо је папир; био је то златножут , папир за прибелешке са неким одсјајем. Ставио га је на каљеву пећ у дневној соби ; нагнут над њим , почео је да чита. Прво што је прочитао било је њено име Алис , најлепше име које је знао, зато што је она била његова вереница. И број -15 11. Изгледао је као број црквеног псалма . Затим је писало: Банка , његово радно место, свети посао, хранитељ , основа егзистенције. То је било прецртано! Јер , банка је пропала , међутим он он се спасао запослењем у другој банци , после краћег времена испуњеног бригом и немиром.

И тако дође то. Цвећара и изнајмљени кочијаш. Била је веридба, тада је он имао џеп пун пара.

После тога покућтство , тапетар: он кући кућу . Купопродајно предузеће: они се усељавају.

Благајна у опери: 50 50. Тек венчани , иду у оперу сваке недеље . Најлепши заједнички тренуци били су да ћутећи уживају у хармонији бајке на позорници .

Затим следи прецртано мушко име . То је било име заједничког пријатеља који је доспео у виши друштвени ранг али није био срећан. Разочаран , отпутовао је далеко . Срећа је на ломљивим ногама .

Затим је нешто ново ушло у живот супружника . Пише , женским рукописом , оловком: „ Госпођа“. Која госпођа? – да, она у огромном капуту и са саучесничким изразом на лицу , која тихо долази и никада не иде кроз дневну собу , већ ходником до спаваће собе.

Испод њеног имена пише Доктор Л.

По први пут израња име неког рођака. „Мама „ . То је ташта , која се дискретно држи по страни да не смета младенцима . Сада је , у одсудном часу , позвана. Радосна је што је потребна.

Следи велика плаво-црвена шврљотина. Месна канцеларија : кућна помоћница се одселила , или ће се нова запослити. Апотека. Хм ! Смркава се ! Млекара . Одатле се наручује млеко , незаражено клицама туберкулозе.

Продавница зачина, месар итд. Брига о кући се почела водити телефоном; Домаћица није на свом месту . Не . Лежи болесна.

Речи написане после овога није могао да чита , јер је почело да му се магли пред очима, слично као што се дешава некоме ко се дави у мору, покушавајући да гледа кроз слану морску воду. Писало је : Биро за сахране

Јасно је шта то значи! – Један већи и један мањи , зна се , ковчег. У загради је писало : посмртни остаци.

После тога више ништа није писало! Посмртни остаци , то су биле последњ речи.

Он узе избледели папир , пољуби га и гурну у џеп на грудима.

Два минута. Толико је требало да прође кроз две године свог живота .

Није изашао погнут; напротив, ишао је уздигнуте главе као срећан и поносан човек, осећао је да је поседовао нешто најлепше. Колико јадника то никада неће имати! *Varit med på översättningen*

*De som deltog i projektet: Tatjana Savic,
Olga Markovic, Zagorka Osmanagic, Milka Uzela,
Milan Uzela, Snezana Spasic i Dusan Topalovic!*